

روزه داری در تمام طول زندگی است/ روزه عوام، خواص و اخص الخواص

رئیس مرکز فرهنگ و معارف قرآن کریم گفت: وقتی انسان از بدی ها در طول عمر فاصله بگیرد در طول عمرش نسبت به بدی ها روزه دار است و افطار همچنین انسانی وقت مرگ است.

رئیس مرکز فرهنگ و معارف قرآن کریم گفت: وقتی انسان از بدی ها در طول عمر فاصله بگیرد در طول عمرش نسبت به بدی ها روزه دار است و افطار همچنین انسانی وقت مرگ است.

حجت الاسلام محمدصادق یوسفی مقدم رئیس مرکز فرهنگ و معارف قرآن کریم در مورد روزه داری و اثرات آن به خبرنگار مهر گفت: چند نوع روزه داری داریم یکی عوامانه است و آن ترک خوردن و آشامیدن از اذان صبح تا اذان مغرب است. ممکن است بسیاری از عالمان هم در این نوع روزه داری بگنجد یعنی ممکن است طرف عالم باشد اما از بسیاری از محرمات و چیزهایی که خدا نهی کرده فاصله نگیرد اینجا دیگر برخی از عالمان هم می روند داخل عوام.

وی ادامه داد: روزه دیگر، روزه خواص است روزه ای است که از هر چیزی که خدا منع کرده انسان همیشه فاصله می گیرد و لذا گفته می شود کسی که سلامتی را طالب است باید در طول زندگی روزه دار باشد تا وقتی که زنده است روزه دار باشد. افطاری انسان در این شرایط مرگ اوست. یعنی وقتی انسان باید از بدی ها در طول عمر فاصله بگیرد در طول عمرش نسبت به بدی ها روزه دار است. افطار انسان هم وقت مرگ انسان است این یک نوع روزه داری است.

استاد حوزه علمیه قم اظهار داشت: یک نوع روزه داری هم روزه اخص الخواص است که انسان از هر چه که غیر خداست فاصله می گیرد. این اختصاص به آنچه که خدا منع کرده ندارد انسان از هر چه رنگ و بوی غیر خدایی دارد فاصله می گیرد. آثار روزه اخص الخواص از روزه خواص بیشتر و روزه خواص از روزه عوام بیشتر است. روزه عوام گذرگاه و معبری برای روزه گرفتن خواص است. روزه خواص آثار اجتماعی بسیاری دارد. انسان روزه دار چنین روزه ای غیبت نمی کند تهمت نمی زند از آنچه که خدا نهی کرده فاصله می گیرد. فحاشی نمی کند خصومت نسبت به افراد جامعه نمی ورزد. یا اینکه از خوردنی های حرام فاصله می گیرد یعنی از تصرف اموال دیگران و پایمال کردن حقوق دیگران فاصله می گیرد.

وی افزود: در شریعت حضرت عیسی(ع) یکی از کارها شروع روزه زبان بود بدین معنی که مردم تکلم نمی کردند، اما در شریعت خاتم(ص) انسان از گناهان زبانی منع می شود نه از حرف زدن. یا همینطور چشم و گوش او به محرمات توجه نمی کند. بر این اساس انسان باید نه تنها در ماه رمضان بلکه در تمام زندگی روزه دار باشد.

یوسفی مقدم در مورد تفاوت آیین ها و سنت های رمضان در ایران با سایر کشورهای مسلمان هم عنوان کرد: در ماه رمضان مسلمانان در ایران به فهم و معارف قرآن زیاد توجه دارند علاوه بر اینکه سعی می کنند از دعا که ماه دعا است و از قرائت قرآن که ماه بهار قرآن است برخوردار باشند و به سوی استغفار روی بیاورند به لحاظ تبعیت از اهل بیت(ع) سعی ایشان بر این است که بتوانند از معارف و فهم قرآن برخوردار باشند و این پیشتازی جامعه مسلمان ایران نسبت به دیگر جوامع است که کشور ایران را مدینه امت اسلامی قرار داده است.

رئیس مرکز فرهنگ و معارف قرآن کریم در مورد اینکه چه سنت ها و اقداماتی را باید در رمضان ترویج کرد و چه آسیب های فرهنگی را می توان در این ماه درمان کرد هم اظهار داشت: یکی از سنت ها توجه به قرائت قرآن است. باید کاری کنیم که مردم نه تنها در این ماه بلکه در تمام ماه ها به قرائت قرآن اهتمام داشته باشند. زیرا انس به قرآن عامل مهمی در جهت این است که انسان از آسیب های اجتماعی فاصله بگیرد و به سوی ارزش های انسانی و الهی برود. باید سعی کنیم مردم شیفته معارف قرآن بشوند و اثرات و برکات روزه داری در تمام طول سال بر افراد محقق شود. اگر چنین شود بسیاری از جرایم و جنایات و تخلفات و آسیب های اجتماعی در حد قابل توجهی تنزل می یابد.